

РЕШЕНИЕ

№ 5456

гр. София, 06.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 173 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: БОГДАН Р. РУСЕВ

при участието на секретаря В.К.
като разгледа докладваното от БОГДАН Р. РУСЕВ Гражданско дело № 20221110105649 по описа за 2022 година

РЕШИ:

РЕШЕНИЕ

№ ***** от 06 април 2023 г.
град СОФИЯ

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД

I-^{во} ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ, 173-ти СЪСТАВ

В публично съдебно заседание, проведено на двадесет и първи март през две хиляди двадесет и трета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: БОГДАН РУСЕВ

При секретаря В.К.,

Като разгледа гражданско дело № **5649** от **2022**-ра година по описа на Софийския районен съд, докладвано от съдията РУСЕВ, и, за да се произнесе,

взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XXX ГПК.

Образувано е въз основа на Искова молба, вх. № 20762/04.02.2022г. на СРС, уточнена с Молба, вх. № 62692/30.03.2022г. на СРС. С Определение № 12387/17.05.2022г. съдът е отделил за разглеждане в отделно производство предявените с исковата молба искове по чл. 109 ЗС и чл. 59, ал. 1 ЗЗД.

Ищцата **И. С. А.** е предявила срещу ответницата **М. П. К.-В.** иск с правно основание чл. 76 ЗС за осъждането на ответницата да предаде на ищцата владението върху избено помещение, находящо се в сграда в град София, ул. "*****" № 33, при съсед: юг - ул. "*****", запад - избено помещение на ответницата, север - двор и изток - избено помещение на ответницата, преди това на **Т. Т.**, както и върху абонатна станция в сутерена и съсобствена дворна тоалетна до източната страна на сградата, отнето чрез насилие и по скрит начин на 29.07.2021г. Твърди, че е във владение на избраното помещение от 15.04.1987г. На 29.07.2021г. шестима мъже, изпратени от ответницата, сред които и домоуправителят **А. П. П.**, с голям камион започнали да изхвърлят камъни, боклуци /с които ответницата била затиснала врата към външната врата на съсобствения коридор в сутерена/, както и лични вещи на ищцата. Вратата на мазето на последната била избита, премахната и изнесена с камиона, а вещите ѝ - изнесени с камиона, а други повредени или заграбени. Ответницата поставила нейна врата на отвор към южната част на мазето на ищцата. Препраден с друга заключена врата бил достъпът до абонатната станция и до съсобствената дворна тоалетна, като на посочената дата вече зазиданата врата била измазана. Мазето и преди това било отнемано от ответницата. Към онзи момент ищцата, която живеела на втория етаж на сградата, нямало как да чуе разбиванията, а и поради заболявания била почти неподвижна. Затова счита, че отнемането на владението е станало по скрит начин. От стълбището на сградата на по-късен етап, когато вещите ѝ били изнасяни, тя поискала те да бъдат върнати, на което **А. П.** ѝ казал да се прибира, защото щял да се качи и не знае какво ще стане после. В насрочените по делото публични съдебни заседания ищцата се явява лично. Предявеният иск се поддържа, включително в хода на устните състезания. Допълнителни съображения излага в Защита, вх. № 91382/03.04.2023г. на СРС.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответницата **М. П. К.-В.** чрез адв. **А. М.** - АК-София, е депозирила Отговор на исковата молба, вх. № 143163/08.07.2022г. на СРС, с който оспорва предявения иск като недопустим, неоснователен и недоказан. Сочи, че ищцата не е спазила преклузивния шестмесечен срок по чл. 76 ЗС. Твърди, че ответницата се е намирала в законно владение на собственото си мазе, за което на 13.07.2022г. сключила договор за охрана, като на 16.07.2021г. била монтирана и сигнално-охранителна система. Твърди, че никога ответницата не е отнемала владението на притежаваното от ищцата мазе № 5. Въпреки че имала достъп до него през общия коридор, ищцата отворила незаконен вход към него откъм двора, като с решение на Софийския градски съд тя била осъдена да го премахне. Ищцата не била във владение на собственото на ответницата мазе № 8, затова нямало как да ѝ бъде отнето владението, нито била демонстрирала по някакъв начин спрямо него своеене. Оспорва се ищцата да няма достъп до абонатната станция и дворната тоалетна, поради което нямало как да се приеме, че е отнето владението върху тях. В насрочените по делото публични съдебни заседания ответницата се явява лично /в последното/ или не се явява, като се представлява от адв. **М.** Допълнителни съображения се излагат в Писмени бележки, вх. № 88753/30.03.2023г. на СРС.

Софийският районен съд, като взе предвид подадената искова молба и предявения с нея иск и становището и възраженията на ответника в отговора ѝ, съобразявайки събраните по делото доказателства, основавайки се на релевантните правни норми и вътрешното си убеждение, намира следното:

Исковата молба е подадена от надлежно легитимирана страна при наличие на правен интерес от производството, като предявеният с нея иск е **допустим** и следва да

се разгледа по същество. Спазен е шестмесечният преклузивен срок за предявяване на иска по чл. 76 ЗС: Сочи се, че владението е отнето на 29.07.2021г., като срокът изтича на 29.01.2022г. Този ден е неработен (събота), поради което срокът за предявяване на иска изтича на следващия работен ден, който е 31.01.2022г. (понеделник). Видно от поставеното върху приложения към исковата молба пощенски плик, тя е подадена в пощенска станция София - 1142 на 31.01.2022г. като така искът следва да се счита за предявен в рамките на шестмесечния преклузивен срок от узнаване отнемането на владението (опр.398/03.09.2019г.-гр.д.№834/2019г.-Пг.о., опр.206/19.05.2011г.-ч.гр.д.538/2010г.-Іг.о.).

Не са налице предпоставки за решаване на делото с неприсъствено решение или решение при признание на иска.

Съобразно нормата на чл. 154, ал. 1 ГПК **доказателствената тежест** по предявения иск с правно основание чл. 76 ЗС е за ищеца. Същият следва при условията на пълно и главно доказване да установи, че най-късно към 29.07.2021г. е владял процесния имот, както и че ответникът е отнел владението му по скрит начин и/или чрез насилие, в какво се изразява този скрит начин и точният момент, когато е осъществено отнемането. При доказване наличието на отнемане на владението, но не и това да е станало по скрит начин и/или чрез насилие, за евентуалното прилагане на защитата по чл. 75 ЗС и преквалификация на иска съобразно тази разпоредба в тежест на ищеца е да е установи, че е владял имота непрекъснато в продължение на 6 месеца преди датата на отнемането. С оглед процеса по доказване страните следва, доколкото се касае за производство по гл. XXX ГПК, да имат предвид нормата на чл. 357, ал. 1 и ал. 2 ГПК, според която при разглеждането на делото съдът проверява само наличието на владение и факта на неговото отнемане, а документите, удостоверяващи право на собственост, се взимат предвид само дотолкова, доколкото установяват факта на владението. Извън това в тежест на всяка от страните е да установи фактите и обстоятелствата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици.

С Нотариален акт за замяна на недвижими имоти № 160/16.04.1987г., т. X, дело № 1596/1987г. на Нотариуса при Софийския районен съд, П.Г.К. е прехвърлил на И. С. А. 3/4 ид.ч. от апартамента, заемащ целия втори етаж от сградата, находяща се в град София, ул. "*****" № 33, състоящ се от три стаи, хол с холна стая, кухня, баня, тоалетна и други сервизни помещения, застроен на 167 кв.м., както и мазе № 5, заедно със съответните идеални части от общите части на сградата и дворното място.

С Определение от 16.12.1988г. по гр.д. № 1783/1988г. на Ленинския районен съд (град София), 6 състав, е одобрена спогодба за подялба, съгласно която С.А.М. получава в изключителна собственост и владение съответно описани помещения на втория етаж над магазините на сградата в град София, ул. "*****" № 33, заедно с избено помещение при съсед: запад - държавно избено помещение, север - двор, юг - ул. "*****", изток - избено помещение на сем. М.. От своя страна Т.А.Т.-М. и О.К.М. получават в дял като съпружеска имуществена общност съответно описани помещения в сградата, заедно с избено помещение в южната част на сградата при съсед: избеното помещение на С.А., ул. "*****", коридор и избено помещение на държавата. Макар да е посочена като ответница в протокола от съдебното заседание, в спогодбата не е посочено И. А. да получава дял.

С Решение от 05.01.2004г. по в.гр.д. № 470/2001г. на СГС, ВК, II-В състав, е отменено постановеното по гр.д. № 4827/1995г. на СРС решение от 30.04.1996г., като вместо това Ц.С.Ц., Ц.К. К. и М. П. К. са осъдени, последните две като наследници на П.Г.К., на основание чл. 75 и чл. 76 ЗС, да върнат на И. С. А. владението върху зимнично помещение в сградата, находяща се в град София, ул. "*****" № 33, означено като номер 4 в заключението на вещото лице по делото, като същите са осъдени да възстановят мазето в първоначалния му вид, като затворят направения отвор, избият тухлена стена, ремонтират напукана стена и почистят боклука. Решението е влязло в сила през 2004г. Съдът е приел, че ищцата е била фактически владеец на помещението в шестмесечния период преди нарушението, че владението ѝ е било отнето, съответно по скрит начин от ответника Ц., поради което искът ѝ е основателен. На л. 15 от делото е налице издаден изпълнителен лист от 18.05.2004г. за

привеждане на решението в изпълнение.

С Нотариален акт № 92/20.06.2008г., т. II, рег. № 2342, дело № 294/2008г. на Нотариус № *** - Е.Е., Т.А.Т. - М. е продала на М. П. К. - В. апартамент на втория етаж на сградата, ведно с припадащите се общи площи и права върху дворното място, заедно с избено помещение в южната част на сградата при съсед: избено помещение на С.А., ул. "*****", коридор и избено помещение на държавата.

По делото като свидетели са разпитани А.А., А. П., К. В. и Д. К..

Свидетелят А. е брат на ищцата. Знае, че тя живее в сградата в град София, ул. "*****" № 33, и е ходил там. Негов приятел /И.Т./ му се обадил и му казал на въпросния 29 юли, че шест човека с камион изнасят вещи от долу и изкъртват врати. Не бил в София тогава, но отишъл да види. Видял, че вратата откъм източната страна е затворена към мазетата. Имало ролетна щора, а тоалетната била зазидана. Вещите на ищцата били "нагоре с краката" и разхвърляни. Вратата откъм частта, която ползвала К., била разбита и била сложена нова врата, а преди това нямало врата. Когато отишъл на място не заварил хора, нямало никого. Към онзи момент сестра му била трудноподвижна - трябвало човек да я хване под ръка, за да я изведе.

Свидетелят П. е работил за фирма, която изпълнявала функциите на професионален домоуправител на сградата. Присъствал на общо събрание. Не може да каже категорично, че на 29.07.2021г. е бил там. Заявява, че никога не е влизал в мазетата на сградата. Описаните от ищцата дейности никога не бил извършвал: това, което се правило, било само почистване на входа вътре, съобразно договора. Не е ходил там с камион, нито е ангажирал работници. Отрича да е отправял заплашителни реплики към ищцата, нито да е влизал в мазето ѝ и да е вадил вещи оттам.

Свидетелят К. В. е бил повикан от М. К.-В. да разчиства мазетата. Знае коя е И. А. и че живее в същата сграда. На 29.07.2021г. отишъл с още няколко човека по молба на К.-В. да разчистват мазетата, тъй като щяла да прави ремонт. Разчистили две мазета, които се намирали в ляво като се слезе от стълбите в сутерена. Имало много кал, сажди, тухли, стелажи с гайки. К. ги предупредила да не пипат нещата в другите мазета и не е влизал в тях. Не знае те на кого са. В същия ден видял А., която се показала от прозорец на горния етаж и започнала да сипе обиди по тях и да ги хока. Попитала ги за кого работят, и, след като ѝ отговорили, тя им заявила "Не, вие сте крадци, цигани мръсни. Как може тук да ни крадете? Сега ще извикам полиция." Те я поканили да слезе и ако си познае все пак нещо от изнесеното, да го отделият. Тя слязла, огледала, след което се качила обратно. Дошли и полицаи, които записали данните на свидетеля и работещите с него. Не познава А. П., не знае дали е дошъл някой от етажната собственост. Уточнява, че на 29.07.2021г. дошъл помощник на К., който им отворил да влязат и да работят. На схемата на л. 17 от делото посочва като помещение, което са почиствали, това, означено като абонатна станция.

Свидетелят Д. К. работи във фирма, занимаваща се с монтаж на охранителни системи. Спомня си, че е монтирал такава в сутерена на сградата, находяща се на ул. "*****" № 33. До мазето го придружили двама мъже, които му показали местата, които трябва да се обезопасят. Знае, че системата е поставена за К. - тя била възложителят. На снимки разпознава помещенията и поставената охранителна техника. Никой не го е възпирал да влезе и да си свърши работата.

По реда на чл. 176 ГПК ответницата К.-В. е отговорила на поставени от ищцата въпроси. Заявява, че не е знаела ищцата към 29.07.2021г. да е била неподвижна, тъй като предприемала действия по това време. Никакви врати не е изнасяла от сутерена. Наела фирма да почисти двора, като била сменена и негодна врата. На същата врата именно ищцата сменила ключалката, като дала ключ на ответницата. Относно движими вещи на ищцата не знае за какво става въпрос. Сочи, че вратата, която преграждала общия коридор, именно ищцата я махнала по настояване на трето лице /адв. Виктор Тотев/. По отношение на дворната тоалетна уточнява, че е наследила къщата така, както е и не знае за какво говори ищцата. Потвърждава, че е сложила ролетна щора и СОТ в мазето. Твърди, че ищцата владее според наличните документи мазе № 5.

От представените по делото документи от Прокуратурата на Република България не се установява наличието на наказателно производство в съдебната му фаза по повод фактите, обусловили предявяването на иска по настоящото дело.

По делото е изслушано заключение на д-р Б. С. - вещо лице по съдебно-медицинска експертиза. От същото се установява, че към 29.07.2021г. ищцата И. А. е страдала от многобройни заболявания (описани подробно в заключението), които са хронични, с дегенеративен и прогресиращ характер с голяма давност (от 2007г.), с рецидивиращо протичане. Клинично се проявяват с протрахиран болков синдром в гърба, кръста и краката с периодични обостряния до ограничаване на двигателната активност и принудителна щадяща поза на тялото. Провокират се от продължителна неудобна поза, физическо натоварване и неудачни резки движения. Остатъчната слабост в левите крайници и дискоординиращия синдром след реализираните мозъчно-съдови инциденти се засилва в условията на хипертонични кризи, психо-емоционално напрежение и на терена на дегенеративните промени на целия опорно-двигателен апарат, като водят до падания без загуба на съзнание и са предпоставки за допълнителни травматични увреждания. В периода 18.05.2021г.-23.05.2021г. ищцата е била хоспитализирана, когато двигателната активност е била силно ограничена поради необичаен болков синдром, наложил оставане на легло за по-продължителен период от време поради неповлияване от приложеното медикаментозно лечение. Към 29.07.2021г. двигателната активност на ищцата е била ограничена поради протрахиран болков синдром, обусловен от дегенеративните промени на опорно-двигателния апарат в стадий на обостряне, видно и от МРТ находка за персистиращ костно-мозъчен оток на тялото на 12-ти гръден прешлен, и до 30.11.2021г., както и от остатъчните прояви на реализираните мозъчно-съдови инциденти. Това състояние е налагало продължителен щадящ двигателен режим. В съдебно заседание вещото лице уточнява, че с щадяща принудителна поза е можела бавно да стане от леглото.

По делото е изслушано и заключение по съдебно-техническа експертиза от вещото лице Т. Т.. Същата е онагледила изводите си със снимки и чертеж. Според вещото лице за мазето, на което твърди ищцата да е собственик, няма представени документи за собственост на нейно име. Абонатна станция в сградата не е изградена, като предназначено за това помещение № 2 е останало със статут на избено помещение. Означеното на чертежа мазе № 4 съвпада с посоченото от ответницата помещение № 8. На същото има поставен магнитен датчик на сигнално-охранителна система. Описани са подробно вратите в сутеренния етаж. По стените на мазето има увреждания, причинени от наличието на влага, непроветривост и мухъл. Има електрически ток. Има достъп до помещения, означени с номера 7 и 10, а помещение 4/8 е заключено, като има СОТ. В съдебно заседание уточнява, че на чертежа с жълт цвят е означена площта, на която твърди да е собственик ищцата /помещения 7, 4/8 и 10/.

В настоящото производство съдът проверява само факта на владението и нарушаването му, а документите за собственост се отчитат единствено ако установяват факта на владението.

На изготвения от вещото лице по съдебно-техническата експертиза чертеж с жълт цвят е означена частта от сутерена, която ищцата твърди, че е нейна. По делото не се установи тя към 29.07.2021г. да е била във владение на помещение № 4. Действително с Решение от 05.01.2004г. по в.гр.д. № 470/2001г. на СГС Цветана К. и М. К. са осъдени да върнат владението върху това помещение на И. А.. Макар да има данни за издаден изпълнителен лист, няма доказателства, че на И. А. е възстановено владението върху това помещение като фактическо състояние. Допълнително доказателство в тази насока са показанията на св. К., че е монтирал съответни елементи от сигнално-охранителна техника по възлагане от К.. Видно от протоколите на л. 147 и л. 148 от делото, това е сторено на 16/20.07.2021г. Според вещото лице по съдебно-техническата експертиза към датата на огледа това помещение е заключено, като е поставен СОТ. И, тъй като няма как да бъде поставен СОТ на помещение, върху което възложителят няма фактическа власт, то съдът приема, че към 29.07.2021г. и преди това ответницата К.-В. е била във владение, следователно няма как да отнеме

владението върху помещението от ищцата.

Що се касае до останалите две помещения, попадащи в означената в жълт цвят част от мазето по схемата на вещото лице, съдът намира, че ответницата не е отнемала владението на ищцата върху тях. На първо място това се установява от заключението на вещото лице и снимките към него, на които ясно се вижда запълването им с вещи, отговарящи като описание на тези, които твърди ищцата да притежава, включително книги, шкафове и полилей (виж л. 108 и л. 196). На второ място св. В. посочва, че са изнасяли неща от помещението, означено на схемата като абонатна станция, т.е. помещение № 2, и това непосредствено до него, които попадат извън маркираната в жълто зона. Свидетелят изрично сочи, че в останалата част от мазето им е било указано да не пипат. По делото са налице нотариална покана от М. К.-В. за премахване на врата, съответно отговор от И. А., че няма да премахне собствената си врата (л. 89-90). Макар ответницата да твърди, че именно ищцата сама е премахнала тази врата, а вещото лице съобщава за демонтирана врата със следи от насилие върху нея, по делото не се събраха безспорни доказателства кой, кога и защо е премахнал тази врата, съответно, че това се е случило именно на 29.07.2021г. Наред с това от заключението на вещото лице се установява, че ищцата А. има директен достъп до означената с жълто част през врата от двора.

Показанията на свидетеля А. не могат да обосноват обратен извод. Същият е брат на ищцата, поради което е заинтересован да поддържа застъпваната от нея теза. Той е неориентиран къде точно кое помещение се намира, а за твърдения акт на отнемане на владението на 29.07.2021г. разбрал от трето лице. Соци, че мазето на ищцата било разхвърляно, което съответства на състоянието на част от помещенията в жълтата зона, съобразно снимките на вещото лице. Показанията на св. П. не са достатъчно информативни, като не се ангажираха доказателства, които да подкрепят твърденията на ищцата, че той я е заплашвал, съответно доказателства, които да оборят неговите показания, че въобще не е участвал в почистването. Св. В. сочи, че сътрудник на К. само им е отворил, а не, че е влизал в мазетата.

Макар от заключението на вещото лице по съдебно-медицинската експертиза да се установява, че ищцата към 29.07.2021г. е била в тежко здравословно състояние и е изпитвала значителни двигателни затруднения, съдът не приема, че това я е поставило в такова състояние, че да не може да узнае какво става в имота, който счита за свой, съответно да реагира. На 05.05.2021г. А. е присъствала на общо събрание на етажната собственост на сградата (л. 85-89), при това е взела активно участие в него. Видно от писмото от МВР - СДВР, находящо се на л. 105 от делото, на 28.07.2021г. адресът е посетен от органите на МВР във връзка със сигнал за лица, изнасящи вещи от мазето на сградата, като на място са установени ищцата И. А. и К. В.. Това означава, че твърденията на ищцата, че е била в такова здравословно състояние, че е била "почти неподвижна", са необективни.

Не се ангажираха доказателства, от които пълно и главно да се установи кой, кога и при какви обстоятелства е зазидал тоалетна, съответно дворна такава. Не се установява помещението, което е означено като абонатна станция, да е било във владение на ищцата, за да бъде отнето от нея.

При това положение съдът намира, че предявеният иск остана недоказан и следва да бъде отхвърлен, като останалите доводи и представени по делото от страните доказателства не могат да аргументират различен извод за основателност на иск както по чл. 76 ЗС, така и за такъв по чл. 75 ЗС.

С оглед произнасянето на съда по предмета на спора не са налице предпоставки за прилагане на чл. 360 ГПК.

По разноските:

Съгласно чл. 78, ал. 1 и ал. 3 ГПК, право на разноси има само страната, в полза на която е постановен съдебният акт. Съобразно изхода от делото право на разноси има само ответницата, която своевременно е заявила претенция в тази насока, като е представен и списък по чл. 80 ГПК.

С Определение № 12373/17.05.2022г. ищцата А. е освободена от заплащането на

такси и разноски по делото. Това обаче не я освобождава от задължението да заплати разноските на насрещната страна, ако загуби делото. Ответницата е доказала и в нейна полза следва да се присъдят разноски по делото в общ размер от **200,00 лева**. Не следва да се присъждат разноски за депозит за свидетел в размер на 32,00 лева, доколкото той не е изплащан на свидетеля и може да се поиска неговото връщане. Не следва да се присъждат и разноски за адвокатско възнаграждение, доколкото не са представени доказателства, че то е реално заплатено.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ предявения от **И. С. А.**, ЕГН *****, от град София, срещу **М. П. К.-В.**, ЕГН *****, от град София, иск с правно основание чл. 76 ЗС за осъждането на ответницата да предаде на ищцата владението върху избено помещение, находящо се в сграда в град София, ул. "*****" № 33, при съсед: юг - ул. "*****", запад - избено помещение на ответницата, север - двор и изток - избено помещение на ответницата / преди това на Т. Т./, както и върху абонатна станция в сутерена и съсобствена дворна тоалетна до източната страна на сградата, отнето според ищцата чрез насилие и по скрит начин на 29.07.2021г.

ОСЪЖДА **И. С. А.**, ЕГН *****, от град София, да заплати на **М. П. К.-В.**, ЕГН *****, от град София, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, сумата от **200,00 лева**, представляваща разноски по първоинстанционното производство (гр.д. № 5649/2022г. на СРС).

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд с въззивна жалба, подадена чрез Софийския районен съд в двуседмичен срок от съобщението.

Решението, на основание чл. 7, ал. 2 ГПК, да се съобщи на страните.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____